

Publicerad 2010-11-13 14:30 av deelajt

kanske.

jag har
tänkt i flera dar å kommit fram till samma sak
olika viljor och otydliga svar om va jag
har kvar.

rent teknist har jag inte tappat nått så frågan är ju överflödig
men å svara på nått som inte finns får mig att kännas dödligt
ja smått onödig, men jag är viktig för mig, å de borde alla vara
alla borde våga släppa taget å skita i kraven å ramen
ja dom ramar som håller oss, för ingen kanhålla mig
tänk känslan å komma loss springa ut göra nått dum å skrika ...kolla mig

Jag har tänkt ganska mycke sista tiden, å de e ju tydligen kata-strof//
de har bla fått mig och leta i samma gamla kata-log//
i sökandet efter varför katta övergav mig å med vem katta-låg//
så jag tog mig ur min katta-komb tog bilen//
satte på kattas-låt som jag döpt till balad med en kata-strof//
för att endast finna, absolut ingenting.//

efter detta har jag som alla andra gjort folk besvikna
men även känt av situationer och gett vika
jag har fyllt flikar efter flikar i pärmar med blad som e i stort sett lika
jag har skffat en erika för å dämpa min katta-sorg
jag har drömt drömmar om å skaffa en borg
mitt på kracows maffiga torg där jag ska bli pappa till tolv
leva för alltid och aldrig mer nånsin tappa kontroll

men vem bryr sig om mig, jag, bara jag å de är underbart
ni andra ska tänka på er själva å digga de
inte va ni ska har på er för å bli nån....nån annan vill ligga me
för iaf jag är sån som älskar folk som älskar sitt eget
dom som tar att bara vara före maskara nya naglar
e sån som står med båda fötterna på jorden även på krogen
han/hon som inte kallar stureplan för hemmaplan
eller södermalm för dödens hamn utan stycker sthlm e ball.
helt enkelt den som känner sig själv så är stolt för de

han eller hon som vågat skita i internet första timmen på dan

dom som fortfarande vågar sig på ett annat mingelsätt än facebook, myspace å lan
jag vet de är inte lätt, men jag börjar bli van
detta är bara tankar jag vakna med häromdan
men ville ändå ha hoppet å drömmen kvar
att allt bara skulle bli som när man va barn
inge chattande ingen ringsignal
bara ett finger mot en klocka på en dörr i stan
men jag vaknar säkert upp ur sömnen snart
å då har jag förmodligen redan glömt min dröm, vision och plan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren delar med Poeter.se id #35377 innehar upphovsrätten